

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑(เย็น)

ของจริงพูดไม่ได้มีอย่างเธอ

พระไตรปิฎก ๓ คือ พระสุตตันตปิฎก กล่าวถึงพระสูตร เรื่องราวต่าง ๆ ของบุคคลของสัตว์ของอะไร ๆ พระวินัยปิฎก เกี่ยวกับเรื่องพระวินัยของพระ พระอภิธรรมปิฎก ได้แก่เรื่องของจิตใจล้วน ๆ นี่เป็นปิฎก ๓ ออกมา ท่านจึงเรียกว่าพระไตรปิฎก ไตรแปลว่าสาม ปิฎก แปลว่า ภาษา สำหรับบรรพชิตทั้งสามประเภทนั้น ท่านจึงเรียกพระไตรปิฎก ภาษาสาม แปลออกแล้ว นี่เรียกว่าพระไตรปิฎกนอกแล้ว เมื่อจดจารึกออกไปจากพระไตรปิฎกในที่พระพุทเจ้าและพระอรหันต์ท่านทรงไว้ด้วยความบริสุทธิ์ใจเป็นธรรมล้วน ๆ ถอดออกจากธรรมที่บริสุทธิ์วิมุตติหลุดพ้นจากใจของท่าน ล้วน ๆ แล้วออกไปเป็นคัมภีร์ไบเบิล เป็นพระไตรปิฎกขึ้นมา จึงเรียกว่านั่นคือพระไตรปิฎกนอก ออกจากหัวใจที่เป็นพระไตรปิฎกใน ทรงไว้ซึ่งความบริสุทธิ์ล้วน ๆ นี่ไปเป็นชื่อเป็นเสียงของบาปของบุญ ของนรกสวรรค์ นิพพานต่าง ๆ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านั้น จึงมีแต่ชื่อเท่านั้น ตัวจริงจะหาได้ที่นี้ ท่านชี้เข้ามาที่นี้ ๆ

ไม่ว่าบาปว่าบุญให้สัมผัสที่ใจ นรกสวรรค์ให้สัมผัสรับรู้ที่ใจ คัมภีร์ท่านชี้เข้ามาที่นี้ เพราะผู้รู้คัมภีร์ก็ได้แก่พระพุทเจ้า พระอรหันต์ท่าน เป็นพระไตรปิฎกใน ทรงไว้แล้วทุกสิ่งทุกอย่างโดยสมบูรณ์ ถอดออกจากความรู้นี้ไปเป็นชื่อเป็นนาม แล้วสอนเข้ามาที่ใจ ให้ปฏิบัติใจอย่างนี้ ๆ แล้วจะรู้จะเห็นสิ่งที่ท่านสอนไว้นี้ ไม่ปิดบังจิตใจนี้ได้เลย นี่พระไตรปิฎกในที่ท่านผู้บริสุทธิ์ทรงไว้ นับแต่พระพุทเจ้าลงมาจนถึงชั้นพระอรหันต์

นั่นพระไตรปิฎกนอกเป็นคัมภีร์ต่าง ๆ ซึ่งเราจดจารึกด้วยความจดความจำเอา มา ตามกำลังความสามารถของผู้ไปจดจารึก ถ้าผู้จดจารึกเป็นปุถุชนคนหนา กิเลสยังครองใจ พระไตรปิฎกนั้นก็ไม่มีสมบูรณ์ เป็นแต่เพียงคำบอกเล่าธรรมดา แต่ก็เป็นการุบายหมายปายทางได้ดีสำหรับทางเดินเพื่อความพ้นทุกข์ ถ้าผู้จดจารึกมานั้นเป็นพระอรหันต์เป็นผู้บริสุทธิ์แล้ว ธรรมที่จดจารึกมาทั้งหมดนั้น จะเต็มเม็ดเต็มหน่วยทุกสิ่งทุกอย่างไม่มีข้อสงสัย นี่จึงเรียกว่าพระไตรปิฎกใน พระไตรปิฎกนอก ท่านสอนไว้อย่างนั้น

ที่นี้ธรรมเหล่านี้ที่ท่านสอนไว้ เป็นธรรมสด ๆ ร้อน ๆ มาตั้งกัปตั้งกัลป์ไม่มีใครลบล้างได้ เช่น ลบล้างบาปว่าทำบาปไม่ได้บาป อย่างนี้เป็นแต่สักแต่ว่ากิเลสหลอกสัตว์ทั้งหลาย ไม่ให้เชื่อบาปไม่ให้เชื่อบุญ และให้ทำแต่สิ่งที่ตัวเองอยาก สิ่งที่คุณอยากคืออะไร ความโลภ ก็ดันให้อยากหนักเข้า ๆ ให้สติให้ตื่นทางความโลภได้ไม่มีประมาณ นี่คือทางเดินของกิเลสหลอกโลก ความโกรธ โกรธไม่มีประมาณ ราคะตัณหาไม่มี

ประมาณ พาดิติด้านทั้งหญิงทั้งชาย ไม่มีกฏมีเกณฑ์ไม่มีเหตุมีผล ไม่มีอรรถมีธรรม เข้าเป็นเครื่องกั้นทางหวงห้ามเลย เลยเถิดเลยแดน

สิ่งเหล่านี้แลเป็นเครื่องก่อกุศลให้สัตว์โลกทั้งหลายได้รับความทุกข์ความลำบาก ลำบม ตกนรกหมกไหม้ ที่ว่านรกไม่มีก็พวกนี้เอง พวกที่ว่านรกไม่มีบาปไม่มีนี้เอง เป็นพวกที่เขมานรก พวกที่เขมาบาปทั้งหลายคือพวกนี้ หลับตาตัดค้ำพระพุทเจ้า ต่อสู้พระพุทเจ้า ซึ่งเป็นจอมปราชญ์ฉลาดแหลมคมเหนือโลกเหนือสงสาร ด้วยความตบอดของตัวเอง เวลาจนตรอกก็คือผู้นั้นละผู้เขมาบาปเขมานรกทั้งหลายอยู่ในนั้น นี้ธรรมท่านสอนไว้อย่างนี้

วันนี้ได้พูดถึงเรื่องธรรมใน ธรรมนอก พระไตรปิฎกใน พระไตรปิฎกนอก ความรู้อันนี้เราได้ปฏิบัติมาตั้งแต่วันออกจากการศึกษาเล่าเรียน พระพุทเจ้าสอนอย่างไร เดินตามนั้นไม่ให้เคลื่อนคลาดไปเลย สอนให้อยู่ในป่า ให้อยู่ในป่าเพื่ออะไร ในป่าในเขาพระพุทเจ้าสอน เป็นที่เพาะอรรถเพาะธรรม ที่เกิดแห่งธรรม สถานที่ทำงานเพื่อชำระกิเลสความสกปรกมีดตัด ให้ออกไปสถานที่นั้น ๆ ไล่ไปเข้าป่าเข้าเขา ซึ่งไม่มีสิ่งใดรบกวน สะดวกแก่การบำเพ็ญ พระพุทเจ้าก็ทรงสอน เราก็พยายามดำเนินตามนั้นเรื่อยมาจนเต็มความสามารถ

คำว่าเต็มความสามารถเป็นยังไง เต็มสติกำลังความสามารถของเราที่ปฏิบัติธรรม เพื่อความรู้แจ้งเห็นจริงตามทางของพระพุทเจ้าที่ทรงสั่งสอนไว้แล้ว ผลก็ปรากฏเป็นที่พอใจ อิมพอในธรรมทั้งหลาย ไม่มีอะไรบกบก้าง ถ้าเป็นน้ำก็เต็มแก้วแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างเต็ม ตามทางเดินที่พระพุทเจ้าทรงสั่งสอน ไปถึงจุดหมายปลายทางตามที่ทรงสั่งสอนไว้ทุกประการ จึงไม่สงสัยเรื่องบาป เรื่องบุญ เรื่องนรก เรื่องสวรรค์ เรื่องนิพพาน ไม่สงสัยพระพุทเจ้าว่ามีกิเลสอื่น ๆ พระองค์ไม่สงสัย

เพราะสถานที่อุปบัติของพระพุทเจ้าซึ่งปฏิเสธไม่ได้คือสถานที่เช่นไร อริยสัจ ๔ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค นี้แลพระพุทเจ้าทุก ๆ พระองค์อุปบัติขึ้นที่นี้ไม่ขึ้นที่ใด พระปัจเจกพุทเจ้าทุก ๆ พระองค์ พระอรหันต์ทุก ๆ องค์อุปบัติขึ้นจากอริยสัจ ๔ นี้ทั้งนั้น นี้เป็นเครื่องยืนยัน เป็นโรงงานอันใหญ่โตสำหรับผลิตใจที่บริสุทธิ์ขึ้นจากจุดเดียวกันนี้ ทั้งนั้น เราดำเนินไปก็ออกจากจุดนี้ ผุดขึ้นมาที่ตรงนี้ ที่นี้ก็ไม่ต้องทูลถามพระพุทเจ้า ท่านตรัสรู้อย่างไร ก็ตรัสรู้อย่างเดียวกันนี้ ออกช่องเดียวกันนี้ รู้อย่างเดียวกันนี้ เห็นอย่างเดียวกันนี้ แล้วจะไปทูลถามพระพุทเจ้าทำไม

ไปทูลถามทำไมว่านรก บาป บุญ สวรรค์ อยู่ที่ไหน ถามอะไร ออกจากจุดเดียวกันนี้กระจางแจ้งไปได้ด้วยกันหมดแล้ว ถามกันหาอะไร นั่นละท่านว่าสิ่งเดียวกัน ของอันเดียวกัน รู้อย่างเดียวกัน เห็นอย่างเดียวกัน แล้วไม่ต้องถามกัน ถ้าเขารู้เราไม่รู้ก็ถาม

เขาเห็นเราไม่เห็นก็ต้องมีการถามกันสงสัยกัน ถ้าต่างคนต่างรู้ต่างคนต่างเห็นเต็มหัวใจด้วยกันแล้วถามกันหาอะไร นี่ละพระพุทธเจ้าก็ดี พระอรหันต์ก็ดี ที่ท่านเป็นสรณะของพวกเรา เป็นมาอย่างสด ๆ ร้อน ๆ จากอริยสัจ ๔ ผุดขึ้นมาเป็นพระพุทธเจ้ากระเทือนทั่วโลกธาตุนี้ คือพุทธะแท้ ผู้บริสุทธิ์แท้ ผู้เลิศเลอแท้ คือผู้เช่นนี้ นี่แลมาเป็นศาสดาของพวกเราทั้งหลายอยู่เวลานี้

ที่สอนไว้ ๘๔,๐๐๐ พระธรรมขันธ์นั้นคือกรุฬายาญญายาท ให้สัตว์ทั้งหลายเดินตามนั้น สิ่งที่ต้องปลีกควรแฉะให้ปลีกให้แฉะ เช่นบาปอย่าทำ ถ้าทำแล้วถึงจะว่าบาปไม่มีก็ตามจะต้องตกรนรก อย่างไฟนี้พระพุทธเจ้าบอกว่าร้อน เราอาจหาญเราเก่งกล้ากว่าพระพุทธเจ้า เราบอกว่าไฟไม่ร้อน จับลงไปก็คือเรานี้แหละเป็นผู้ร้อน พระพุทธเจ้าไม่ร้อน เพราะไฟเป็นความจริง คำว่าไม่ร้อนเป็นความสำคัญของเราต่างหาก นี่ว่าบาปไม่มี บุญไม่มี นรกไม่มี สวรรค์ไม่มี ก็เป็นความสำคัญของคนตาบอดหูหนวกด้วยอำนาจของกิเลสตัณหาปิดบังเอาไว้ ไม่ให้มองเห็นสิ่งเหล่านั้น กิเลสก็ปิดบังไว้เสียว่าไม่มี แล้วก็สร้างความอยากให้อึด เปิดโล่งให้สัตว์ทั้งหลายทำตามความอยากซึ่งเป็นทางเดินของกิเลสนั้นแล

เพราะฉะนั้นสัตว์ทั้งหลายจึงทำตามความอยากความทะเยอทะยาน ไม่รู้บุญรู้บาป ทำตลอดเวลา ครั้นเวลาตายแล้วก็หลงไหลกันลงนรก ทั้ง ๆ ที่ว่านรกไม่มี ก็คือพวกนี้พวกว่านรกไม่มีที่กองอยู่ในนรก พวกที่ว่านรกมี กลัวนรก พวกที่ว่าสวรรค์มี พยายามสร้างคุณงามความดีเพื่อไปสวรรค์ พวกนี้ไม่ค่อยตกรนรกและไม่ตกรนรก ต่างกันอย่างไร นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าท่านสอนอย่างแท้จริง

ที่นี่เราเข้ามาหาตัวของเราเอง เราไม่ได้สงสัยพระพุทธเจ้าแล้ว ตั้งแต่ปฏิบัติมาเต็มความสามารถ เรียกว่าเอาชีวิตเข้าแลกเลย การแก้กิเลสตัณหาที่เอาชีวิตเข้าแลก เรียกว่าเป็นงานที่หนักมากที่สุดในชีวิตของเราซึ่งเป็นนักบวช ตั้งแต่วันเรียนจบตามคำอธิษฐานว่า ๓ ประโยคแล้วจะออกปฏิบัติแก้กิเลสโดยถ่ายเดียว ขอเป็นพระอรหันต์เท่านั้นอย่างอื่นไม่ขอเป็น และขอพึ่งโอวาทจากครูบาอาจารย์ซึ่งเป็นที่แน่ใจด้วยว่า มรรคผลนิพพานยังมีอยู่โดยสมบูรณ์ เราจะมอบกายถวายตัวต่อท่าน แล้วจะเอาชีวิตของเราแลกเพื่อมรรคผลนิพพาน

ก็ได้ไปเจอหลวงปู่มั่น เมื่อไปเจอท่านมาแล้ว เหมือนที่ท่านเอาเรดาร์จับไว้เลย พอเข้าไปถึงปั๊กราบเรียบร้อย กราบเรียนท่านเรื่องชื่อเสียงอะไรต่ออะไร มาจากที่ไหน มาหาท่าน ท่านก็จี้เข้าไปเลย หือ ท่านมาหามรรคผลนิพพานหรือ เรียกว่าเรดาร์จับไว้แล้ว มรรคผลนิพพานอยู่ไหน ดินเป็นดิน น้ำเป็นน้ำ ลมเป็นลม ไฟเป็นไฟ อากาศธาตุ สิ่งต่าง ๆ เขาเป็นของเขาเอง เขาไม่ได้เป็นบาปเป็นบุญเป็นนรกสวรรค์ เป็นกิเลส

ตัณหา เป็นอรรถเป็นธรรม ที่เป็นบาปเป็นบุญจริง ๆ เป็นอรรถเป็นธรรมเป็นกิเลส ตัณหาจริง ๆ อยู่ที่หัวใจ ให้ท่านดูที่หัวใจเจ้าของซี นีมหาเหตุมันสร้างแต่ความทุกข์ ร้อนให้แก่สัตว์ทั้งหลายอยู่ที่หัวใจ คือกิเลสพาสสร้าง ให้ดูลงจุดนี้

ท่านซึ้งไปถึงใจ ๆ สด ๆ ร้อน ๆ หายสงสัย ตั้งแต่บัดนั้นมาแล้วเอาละที่นี่ เราจะปฏิบัติธรรมให้ถึงขั้นอรหัตตภูมิ ให้พ้นจากทุกข์ในชาตินี้โดยถ่ายเดียว ตั้งแต่บัดนั้นจึง ได้พลีชีพเลย ไปอยู่บางแห่งเขาตีเกราะประชุมพวกชาวบ้าน เขาว่าเราตายแล้วเพราะไม่ ฉันทันจันหัน ก็วันก็ตาม เอาจนจะเป็นจะตายจะไปบิณฑบาตไม่รอดจริง ๆ แล้วค่อยไป แต่ การภาวนาเพื่อความพ้นทุกข์นั้นไม่มีวันถอย มีแต่แน่นหนัก ๆ ร่างกายซึ่งเป็นส่วน สมมุติอันหนึ่งทนไม่ไหวมันก็จะแตก ก็ต้องพาไปบิณฑบาตมาฉันบ้างพอทนได้แล้วพึด กัน ๆ

จนกระทั่งถึงความมุ่งหมาย ถึงจุดที่หมายที่เราต้องการ หายสงสัยแล้วก็ลงจาก เวทีมาด้วยความอาจหาญชาญชัย ไม่สะทกสะท้านกับสิ่งใดในสามแดนโลกธาตุนี้ ตั้งแต่ บัดนั้นมาเป็นเวลา ๔๙ ปี ตั้งแต่ปี ๒๔๙๓ อยู่ที่บวรวัดดอยธรรมเจดีย์ จังหวัดสกลนคร เวลาฟ้าดินถล่มคว่ำกิเลสซึ่งเป็นวัฏจักรพาสัตว์ให้เกิดแก่เจ็บตาย ทุกข์ลำบากแสนสาหัส คว่ำลงจากหัวใจนี้เรียบร้อยแล้ว ความสว่างจำไม่ไปทูลถามพระพุทธรเจ้า ทูลถามอะไร ลืมตาขึ้นมาก็เห็นด้วยกัน คนตาดีมองไปไหนก็เห็น นอกจากคนตาบอดว่าอย่างไรมันก็ไม่เห็น

นี่ก็เหมือนกัน ธรรมพระพุทธรเจ้าสอนเพื่อความรู้จริงเห็นจริง มีแต่กิเลสเท่านั้น ปิดบังเอาไว้เหมือนคนหลับตาไม่ให้มองเห็น สิ่งใดมีอยู่เท่าไรมันก็ไม่มองเห็น นอกจาก ปฏิเสธว่าไม่มี แล้วอวดดีกว่าเพื่อนก็คือคนตาบอด ไปที่ไหนความอวดดีความโอ้อวด อะไรนี้เก่งกว่าเพื่อน อวดรู้อวดฉลาด ครั้นเวลาไปโดนขวากโดนหนามโดนหลุมโดนบ่อ ได้รับความทุกข์ความลำบาก ก็คือคนตาบอดที่อวดดีเก่ง ๆ นั้นแล นี่ละกิเลสปิดหัวใจ คนปิดอย่างนี้ มันไม่ให้อะไรที่จริง ไม่ให้อะไรที่ปลอมของมัน

เวลาเปิดตาขึ้น ได้แก่ตาใจจ้ำขึ้นมาแล้ว ถามพระพุทธรเจ้าหาอะไร สิ่งใดที่มีอยู่ เห็นอยู่ เหมือนเราลืมตาด้วยกันนี้ถามกันหาอะไร นี่ก็เหมือนกัน ไม่ว่านรก ไม่ว่าสวรรค์ นิพพาน ถามหาอะไร ใจเป็นนักรู้ เมื่อเปิดถึงขั้นรู้แล้วปิดไม่อยู่ รู้ด้วยกัน ไม่ว่าสมัยนั้น สมัยนี้ ในบุคคลผู้ใดก็ตาม ขอให้เปิดตาคือเปิดกิเลสออกจากหัวใจที่มันปิดบัง หุ้มห่อ อย่างมีดมีดปิดตาออกเสียอย่างเดียวเท่านั้น จิตจะจ้ำขึ้นมาเลย เหมือนคนตาดีลืมตาขึ้น มาเห็นหมด

นี่ละศาสนาของพระพุทธรเจ้าเป็นของจริงอย่างนี้ บาปมี บุญมี นรกมี สวรรค์มี ใครอย่าอวดดี ใครอย่าเป็นคู่แข่งพระพุทธรเจ้า ถ้าไม่ยอมจมในนรกอย่าแข่ง ถ้าหาก

ว่าเรายังเป็นมนุษย์มันยังรู้จักบุญจักบาปแล้ว ให้รีบแก้ไขตัดแปลงตนเองทันทีเวลายังมีลมหายใจอยู่นี้ เราอย่าอวดลมหายใจว่าเก่งกว่าศาสนานะ ลมหายใจมีวันขาดดินลงไป ได้ ขาดดินลงไปแล้วจิตเราเกาะอะไร ถ้าสร้างแต่ความชั่วก็มีแต่พินแต่ไฟเผาไหม้ลงไป โดยลำดับแล้วจมนในนรก นรกมีหรือไม่มีก็รู้อเอง เวลาถึงขั้นจวนตัวแล้วก็รู้อเอง ๆ แล้วแก้ไขไม่ได้แล้ว มันสายแล้ว

เวลานี้ยังไม่สายให้รีบพากันแก้ไขตัดแปลง สิ่งใดที่ไม่ดีให้รีบกลับตัว อย่าอ้ออวดความรู้ความฉลาด ซึ่งเต็มไปด้วยความรู้ของนักโทษในเรือนจำของวัฏจักรนี้ ไปอวดรู้ อวดฉลาดต่อพระพุทธเจ้า ไม่สมควรอย่างยิ่ง เหมือนอย่างความรู้ในนักโทษ ความรู้ในนักโทษจะสูงขนาดไหนก็ตาม เป็นความรู้ของนักโทษในเรือนจำไม่ได้สูงอะไรเลย ไม่มีสิ่งที่จะมารับรองยืนยันกันได้ ความรู้ของเราจะเรียนรู้นขนาดไหนก็ตาม เป็นความรู้ของคนมีกิเลส เป็นความรู้ของนักโทษในวัฏจักร คือความเกิดแก่เจ็บตาย ไม่ใช่ความรู้ที่เป็นโลกุตระธรรม

ความรู้โลกุตระ คือความรู้เหนือโลก เห็นหมด รู้หมด พันโลกหมดแล้ว ต่างกัน นั่นละท่านนำธรรมนั้นละมาสอนพวกเราซึ่งเป็นนักโทษในเรือนจำ ให้รู้ตัวเองเสียว่าเป็นนักโทษด้วยกันทุกคน อย่าเย่อหยิ่งจองหองต่อพระพุทธเจ้าถ้าไม่ยอมจม ให้รีบแก้ไขตัดแปลงตนเองเสียตั้งแต่บัดนี้ มันจะสายเกินไป ความสำคัญมันหมายมั่นหมอกเจ้าของ คือกิเลสความสำคัญมันหมายมั่นหมอกคน ให้คนจมได้เพราะกิเลสนั้น

นี่เราพูดถึงเรื่องเปิดหูเปิดตา พระพุทธเจ้าเปิดได้ พระสาวกอรหันต์เปิดได้ด้วยกัน ทุกกาลทุกสมัย ขอให้ดำเนินตามทางของศาสดาเถิด จะรู้จะเห็น เพราะสิ่งเหล่านี้มีมาตั้งเดิมอยู่แล้ว ทำทายเป็นตลอดเวลา เอ้า ตามีให้ดู สิ่งนี้มีมาตั้งเดิม เอ้าดู เห็นทุกคน ถ้ามีตาดี รับทราบกันทันที ๆ นอกจากตาบอด ทำยังไงมันก็ไม่เห็น

นี่ละคำว่าบาปก็ดี บุญก็ดี นรกก็ดี สวรรค์ก็ดี เป็นสิ่งที่มีมาตั้งเดิมแต่กาลไหน ๆ ไม่มีใครลบล้างได้ พระพุทธเจ้าจึงสอนให้ละบาป บำเพ็ญบุญ ถ้าลบล้างได้ลบมันหมด.. บาป อย่าให้มีเหลือ นรกเหล่านั้นทำลายให้หมด พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์จะทำลายนรกทั้งหมดนั้นแหละ เพราะมีเมตตามากต่อสัตว์ทั้งหลาย แต่นี่มันสุดวิสัยที่จะไปทำลายสิ่งเหล่านั้นได้ จึงต้องสอนตามวิสัยที่จะเป็นไปได้ คือให้หลบหลีกความชั่วอย่าทำ ถ้าไม่ยอมจม ไม่อยากตกนรกอย่าทำ ให้ทำความดีถ้าอยากไปสู่สถานที่ที่ดีคติที่เหมาะสม ให้ทำ ให้เชื่อศาสดา

พระพุทธเจ้าพระองค์ใดก็ตามไม่เคยสอนโลกให้ลุ่มจม แต่กิเลสมันสอนโลกให้ลุ่มจมมาตลอด มันสอนอยู่ตลอดสอนโลกให้หลงตามมัน และได้รับความลุ่มจมมามากต่อมาก ทุกข์อะไรทุกข์เพราะกิเลสทั้งนั้น ไม่ได้ทุกข์เพราะอรรถเพราะธรรมนะ ทุกข์

เพราะกิเลสหลอกคนต่างหาก มันหลอกให้ตื่นให้ร้อนให้กระวนกระวาย ผลที่ได้มามีแต่ความผิดหวัง ๆ สร้างกองทุกข์ให้แก่ตัวเอง ใครก็สร้างกองทุกข์ ๆ ครั้นไปเจอกันถามปากไหนที่ว่าได้มีความสุขความสบาย พอถามปากไหน เป็นยังไงสบายดีหรือ สบายตายอะไร พ่ออีหนุมันหนีจากบ้านไปได้สามคืนสี่คืน มันไปติดผู้หญิงที่ไหนก็ไม่รู้ นั่นมันบ่นขึ้นมาแล้วเห็นไหมละ ไปถามผิว แล้วเป็นยังไงสบายดีหรือ สบายตายอะไร แม่อีหนุมันหนีไปไหนไม่ทราบ วิ่งตามใครไปก็ไม่รู้ ยังไม่เซ็ดหลาบกันอยู่หรือ

ถ้ามีศีลธรรม เรื่องเหล่านี้จะไม่เกิด ผัวกับเมียอยู่ด้วยกันจนกระทั่งวันตาย จะสนิทสนมกลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ประหนึ่งว่าอวัยวะเดียวกัน นี่คือบ่อแห่งความสุข ท่านเรียกว่ากามคุณ กามคุณคืออะไร กามเป็นคุณเป็นประโยชน์ รักกันแล้วปฏิบัติ เอาศีลธรรมเข้าครอบไว้ ให้อยู่ในวงศีลธรรมแล้ว เฉพาะอย่างยิ่งสามภรรยา ผากเป็นผากตายกันได้ตลอดไปเลย สมบัติเงินทองข้าวของอะไรได้มา เป็นเครื่องเสริมคนมีศีลธรรมให้มีความสุขความเจริญ

ถ้าขาดศีลขาดธรรมเสียอย่างเดียว สมบัติเงินทองข้าวของกลายเป็นเชื้อไฟ เสริมไฟได้เป็นอย่างดี นี่ละเวลาทุกข์มันระเบิดขึ้นมา เมืองไทยของเราทั้งเมืองก็เป็นกองไฟไปเสียทั้งหมดเลย แล้วจะไปตำหนิใคร เพราะต่างคนต่างสร้างความทุกข์ สร้างไฟเผาไหม้ตัวเอง เมื่อมีธรรมแทรกเข้าตรงไหน ๆ แล้ว จะเป็นน้ำดับไฟ ๆ จะสงบร่มเย็นไปเป็นลำดับลำดับทุกชั้นทุกภูมิ เพราะฉะนั้นท่านจึงสอนให้มีศีลมีธรรม

นี่ละเราได้ปฏิบัติมา วันนี้เปิดให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบ มันจำไปหมดจะให้อะไร ยังไง ใครจะว่าเราบ้าเราสมัครเป็นบ้า บ้าแบบนี้ บ้าแบบพระพุทธเจ้ารู้ บ้าแบบพระพุทธเจ้าเป็น บ้าแบบสาวกเป็น บ้าแบบเราเป็นเราสมัครเป็น โลกที่ไม่เป็นบ้ามันจมอยู่ในนรกช่างหัวมัน เราเป็นบ้าเราไม่ได้ตกรกเราพอใจแล้ว

เราปฏิบัติมาอย่างนี้ เราจึงเป็นที่พอใจทุกอย่าง พอแล้วทุกอย่าง ไม่มีอะไรมาติดข้องภายในจิตใจแม้ทุกเม็ดหินเม็ดทราย ที่จะมาผ่านในหัวใจเราไม่มี ตั้งแต่วันพักกิเลส ซึ่งเป็นต้นเหตุให้สร้างกองทุกข์ใส่หัวใจมาตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓ เวลา ๕ ทุ่มเป็งพอดี อยู่บนวัดดอยธรรมเจดีย์ นี่เป็นวันคว่ากิเลสวัฏจักรกองทุกข์ทั้งหลายลงจากหัวใจขาดสะบั้น จิตตึดเหมือนหนึ่งว่าฟ้าดินถล่มขึ้นภายในภูเขาภูกันนั้น ตั้งแต่บัดนั้นมา เราจึงไม่มีอะไรขัดข้อง เราสมบูรณ์พูนผล ไม่ถามอะไรทั้งนั้น แต่การสั่งสอนโลกเราไม่ได้บอกนะว่าเรารู้เช่นนั้นเห็นเช่นนั้น สอนไปธรรมดา

ปีนี้เป็นปีที่เราจะนำพี่น้องชาวไทยทั้งหลายให้พ้นจากหล่มลึกไปโดยลำดับ ๆ ต้องเอาตัวออกประกัน จึงได้เปิดอกให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบว่า การเป็นผู้นำของเราไม่ได้นำด้วยความหิวโหยโรยแรง ไม่ได้นำด้วยความทุกข์ความจน พอที่จะแบ่งสันปัน

ส่วนเอาสมบัติของพี่น้องทั้งหลายที่บริจาคผ่านเราแล้วมาเป็นสมบัติของตน แบ่งสันปันส่วนมาเป็นสมบัติของตนแม้เม็ดหินเม็ดทรายเราไม่มี เราช่วยด้วยความเมตตาล้วน ๆ

กิริยาท่าทางที่ออกให้ท่านทั้งหลายได้เห็นทางที่วินั้น เราก็ก่เปิดอกเลย ว่ากิริยาท่าทางประเภทที่เราออกมาเป็นคือกิริยาท่าทางของธรรมที่เต็มด้วยเมตตาล้วน ๆ ไม่มีกิริยาท่าทางของกิเลสซึ่งแสดงตัวแสดงลวดลายอยู่เต็มโลกเต็มสงสารนี้ออกมาแฝงแผ่นดินหนึ่งเลย กิริยาของกิเลสถ้าซังซังตึงตัง ต้องเป็นความโลภ ต้องเป็นความโกรธ ต้องเป็นราคะตัณหา คึกคักซังซังขึ้นมาตามอำนาจของกิเลสแสดง แต่กิริยามารยาทที่แสดงออกมาของเราที่ช่วยโลกเวลานี้ เราเอามาจากธรรมล้วน ๆ ได้มาจากธรรมที่บริสุทธิ์ล้วน ๆ กิริยาที่แสดงออกมาจึงเป็นพลังของธรรม ๆ ไม่ใช่พลังของกิเลส

เราจึงได้ประกาศให้ที่วิทุกช่องอย่าตัดนะ กิริยาของเราที่ออกนี้ออกด้วยพลังของจิต พลังของความเมตตา พลังของธรรมล้วน ๆ ที่จะอุ้มชูชาติไทยของเราให้ขึ้นจากหล่มลึก เราไม่มีกิเลสแฝงเข้ามาแม้เม็ดหินเม็ดทรายติดตามมาในกิริยามารยาทนี้เลย เรากล้าพูดอย่างนั้นเพราะหัวใจเราเป็นอย่างนั้นจริง ๆ เราไม่มีอะไร เราเมตตาสงสารโลกเต็มสัดเต็มส่วนของเรา นี่ละเหตุที่จะมาเป็นผู้นำ จึงได้เปิดอกให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ว่าสมควรเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลายได้ประการใดหรือไม่ หรือจะเป็นผู้ที่ลอลองงัดต้นพี่น้องทั้งหลายให้ล่มจมหรือ ให้ดูเอา ว่าอย่างนี้เลย

เราปฏิบัติตัวของเรามาไม่เคยทำความล่มจมแก่เจ้าของ มีแต่ความภาคภูมิใจตลอดมาจนกระทั่งบัดนี้ว่าเป็นที่พอใจแล้วทุกด้าน เวลาตายแล้วเราก้จะไม่กลับมาเกิดอีก นี่เป็นชาติสุดท้ายของเรา อยมนุติมา ชาติ ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา อกุปปामะ วิมุตติ ความหลุดพ้นจากกิเลสทั้งปวงของเราไม่มีการกำเริบอีกแล้ว นตฺถิทานิปฺนุณฺหโว ต่อไปนี้เราจะไม่กลับมาเกิดอีกแล้ว ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา นี่เป็นสิ่งที่ประจำเรียกว่าเต็มหัวใจเราแล้ว เราไม่ไปทูลถาม แม้พระพุทธเจ้าประทับอยู่ข้างหน้าก็ไม่ทูลถามพระองค์ เพราะเป็นของอันเดียวกัน รู้อย่างเดียวกัน เห็นอย่างเดียวกัน พันอย่างเดียวกัน ถามกันหาอะไร

นี่ละที่ได้มาเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลาย หากว่าจะเป็นไปได้ก็เป็นกรรมของสัตว์ กรรมของโลก กรรมของเขากกรรมของเรา สุตวิสัยแล้วเราก้ไป ก็เท่านั้น แต่เวลานี้ อยู่ในวิสัยที่จะช่วยโลกเต็มกำลัง เราจึงได้แสดงลวดลายทุกอย่าง ด้วยอำนาจแห่งความเมตตาสงสารโดยอรรถโดยธรรม ไม่มีกิเลสแม้เม็ดหินเม็ดทรายแฝงในกิริยามารยาทของเรา และการแสดงออกหนักเบาเล็กน้อยนี้เลย นี่ละเป็นกิริยาที่แสดง

วันนี้ได้เปิดอกให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบว่า ธรรมพระพุทธเจ้าเลิศเลอขนาดไหน เป็นแต่โมฆะ เป็นหนอนแทะกระดาศ เรียนกันมาจบพระไตรปิฎกก็มีแต่ความจำนั้นเห

รอ มันเป็นหนอนแทะกระดาดษนะ เรียนมาสักเท่าไร ๆ ไม่ได้สนใจปฏิบัติ ไม่แก็กิเลส มีแต่ความจำความจริงไม่มีแก็กิเลสไม่ได้นะ ความจำมี ภาคปฏิบัติมี ความจริงมี แก็กิเลสได้โดยลำดับจนกระทั่งถึงขั้นวิมุตติหลุดพ้นไปได้ด้วยความจริงคือการปฏิบัติ ไม่ใช่ได้วิมุตติหลุดพ้นไปได้ด้วยความจำเฉย ๆ

ความจำใครเรียนก็ได้ เด็กเรียนก็ได้ ผู้ใหญ่เรียนก็ได้ ผู้หญิงผู้ชายเรียนก็ได้ ทั้งทางโลกทางธรรม แต่กิเลสไม่ถลอกปอกเปิกออกมาถ้าไม่ได้ปฏิบัติ เพราะฉะนั้นท่านจึงสอนว่า ปรีชาปฏิบัติ ปฏิภาณ เรียนรู้แล้วให้ปฏิบัติตาม ปฏิบัติตามแล้วผลจะปรากฏเป็นปฏิภาณธรรม คือความรู้แจ้งแทงทะลุไม่ต้องถามใคร นี่ละธรรมสามประการนี้มีความเกี่ยวโยงกัน เป็นธรรมที่สมบูรณ์แบบ ถ้ามีแต่ศึกษาเล่าเรียนเฉย ๆ ไม่มีภาคปฏิบัติ ธรรมขาดบาทขาดตาเต็ง ไม่ได้เต็มบทเต็มบาทนะ ศาสนาขาดบาทขาดตาเต็ง ถ้ามีเรียนมีปฏิบัติแล้ว ปฏิภาณ สามอย่างนี้สมบูรณ์ เป็นเด็กก็สมบูรณ์ ผู้ใหญ่ก็สมบูรณ์ เรียกว่าเป็นคนสมบูรณ์แบบ ศาสนาก็สมบูรณ์

นี้ได้พูดถึงความเมตตาสงสารโลก ได้มาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย เป็นผู้นำแบบนี้แหละ จึงได้มาเปิดอกให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบในปีนี้ ปี ๒๕๕๑ นี้ เป็นปีที่เปิดอกเพราะเราจะเป็นผู้นำ เปิดปุมหลังให้พี่น้องทั้งหลายได้ดูว่า สมควรจะเป็นผู้นำประการใดได้หรือไม่ หรือเป็นผู้มาหลอกลวงพี่น้องทั้งหลายหรือ นี่ละเหตุที่จะเปิด ไม่ได้เปิดเพื่อความโอ้อวด อวดหาอะไร ของจริงมียังงิพูดตามความจริง พระพุทธเจ้าสอนของจริง รู้ของจริง เห็นของจริง พูดไม่ได้มีอย่างหรือ หรือจะให้กิเลสมาเย็บปากให้หมด ให้มีแต่กิเลสพ่นพ่นตีตลาดลาดเล สร้างความสกปรกโสมม สร้างพินสร้างไฟเผาไหม้โลกดินแดนไม่มีวันจืดจางนั้นหรือ

ธรรมออกไม่ได้ก็กิเลสออกพ่นพ่นละชิ เมื่อธรรมออกได้ ผู้ที่ต้องการความจริงต้องฟังให้ถึงใจ มันก็รู้อเองและแก้ไขตัดแปลงตนเอง ก็เป็นความดีคนดีขึ้นไปโดยลำดับเท่านั้น

วันนี้พูดเพียงเท่านี้